

નાના ભાગકોને જિનશાસનના રંગમાં રંગતી

તુ રંગાઈ જા ને રંગમાં

(રંગપૂરણી ચિત્રવાતાઓ)

પૂણાનંદ પ્રકાશન
અમદાવાદ

હલા ભાગો!

‘તું રંગાઈ જાને રંગમાં’ પુસ્તિકાઓ દ્વારા ખરેખર તમારા જીવનમાં સંસ્કારના રંગ પૂરાયા હશે સમયનો સહૃપ્યોગ કલાનો વિકાસ થવા સાથે સાથે તમારું બાળ જીવન સુંદર સંસ્કારમય બને તે માટે જ અમારો પ્રયત્ન છે.

આઠ પુસ્તિકામાં ૮ x ૮ કુલ ૬૪ વાર્તાઓ અને ૬૪ ચિત્રોના માધ્યમે ઘણી ઘણી જાગ્રાતારી પ્રાપ્ત થઈ હશે. ભાવી જીવન કેવું બનાવવું? મોટા થઈને શું કરવું? તેના પણ સંકલનો અને નિર્ણયો તમે નક્કી કર્યા હશે.

તમારું જીવન જિનધર્મ અને સંસ્કૃતિના સિદ્ધાંતો અને સંસ્કારથી વાસિત બની જગતના અનેક જીવોને આદર્શ રૂપ બને તે જ ભાવના સાથે....

- પૂર્ણાંદ્ર પ્રકાશન

-: ૫મા અંકના લકી વિજેતા :-

- (૧) નીલાબેન ભાવેશભાઈ શાહ, ગાંધીનગર
- (૨) આદિત્ય અમરભાઈ જવેરી, વડોદરા
- (૩) ધારીણી નરેશભાઈ શાહ, નવસારી
- (૪) નીતી કશ્યપભાઈ સોની, આશાનગર
- (૫) સુહાની કુંજલભાઈ શાહ, વિતરાગ, અમદાવાદ.

-: ૬ના અંકના લકી વિજેતા :-

- (૧) સાગર વિતરાગભાઈ, નારણપુરા, અમદાવાદ
- (૨) મુક્તિબેન સંજ્યભાઈ શાહ, પાદરા
- (૩) પૂર્વાંશ શેતલભાઈ શાહ, અમદાવાદ
- (૪) જગર નવિનભાઈ શાહ, વડોદરા
- (૫) ખુશી મહેન્દ્રભાઈ શાહ, અમદાવાદ

-: ૭મા અંકના લકી વિજેતા :-

- (૧) અમી રોહિતભાઈ શાહ, પાદરા
- (૨) હેત એસ. ભાવસાર, વડોદરા
- (૩) પાર્થ શૈલેશભાઈ શાહ, ભાવનગર
- (૪) દીવ્ય પી. મહેતા, ભાવનગર
- (૫) અરણાબેન વિનયભાઈ શાહ, અમદાવાદ.

સ્પર્ધા નં.: ૮

બાળકો... અહીં આઠ પ્રશ્નો આપેલા છે તેના જવાબો તમારે નં-ની આ પુસ્તિકાના આધારે જ છે. નીચેની સૂચનાઓ ધ્યાનમાં રાખવી.

-: પ્રશ્નો :-

૧. ક્યાં જઈએ તો કોઈ છોડાવવા ન આવી શકે?
૨. કોના સહહવાસથી હાથી શાંત-પ્રશાંત થઈ ગયો?
૩. શરીર કોનું સાધન છે?
૪. જેન વડીલ સામે મળે તો શું બોલશો...?
૫. પારકુ ધન કોના સમાન છે?
૬. અભયકુમાર પાસે કઈ લભ્ય હતી?
૭. અશુદ્ધ લખવાથી શું થાય?
૮. કોની બુદ્ધિ કામની?

-: સૂચનો :-

૧. જવાબો માત્ર પોસ્ટકાર્ડમાં જ લખવા તે સિવાય જવાબો માન્ય નહીં ગણાય.
૨. જવાબો માત્ર એક શબ્દમાં જ લખવાના છે.
૩. પોસ્ટકાર્ડમાં તમારું નામ, પૂરું સરનામું તથા સભ્ય નંબર અવશ્ય લખવો.
૪. સંપૂર્ણ સાચા જવાબ આપનારમાંથી પાંચ લકી વિજેતા નંબર આપવામાં આવશે. જે લકી વિજેતાનું નામ આગામી પુસ્તકમાં છાપવામાં આવશે તે ઇનામપાત્ર બનશે.
૫. જવાબો મોકલાવવાની છેલ્લી તા. ૩૧-૩-૧૦ રહેશે.

-: જવાબ મોકલવાનું સરનામું :-

પૂર્ણાંદ્ર પ્રકાશન, અમદાવાદ.

C/O. પ્રદિપભાઈ એસ. શાહ
કે/૩, વિષેકાનંદ ફ્લેટ્સ, જોધપુર ચાર રસ્તા,
સેટેલાઈટ રોડ, અમદાવાદ-૧૫. ફોન : ૨૫૮૨૦૭૬૬

-: સ્પર્ધા નં.: ૫ના જવાબો :-

- (૧) પેથડશાહની (૨) નૂતનમુનિ
- (૩) અનુપમાદેવી (૪) ધરાજી
- (૫) પશુજોવું (૬) આશાદેવી (૭) શ્રવણ
- (૮) વજ્ઞકુમાર

-: સ્પર્ધા નં.: ૬ના જવાબો :-

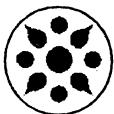
- (૧) લોભવધે (૨) ધરણોન્દરેવ (૩) ચાર બહારવટીયાનું (૪) ગણેશે (૫) ચંપા શેઠે (૬) પરાધીનતાનું બંધન (૭) એક કોડ સોના મહોરો (૮) નામદેવ (૯) રામદાસ પૂજારી

-: સ્પર્ધા નં.: ૭ના જવાબો :-

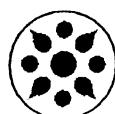
- (૧) દાનથી (૨) દૂધપાક-પૂરી
- (૩) આદ્રકુમાર (૪) સધળીસંપત્તિ
- (૫) પર્વતે (૬) એક કોડ સોનામહોર
- (૭) પેથડશા મંત્રીને (૮) સિદ્ધરાજ

નાનાં બાળકોને જિનશાસનના રંગમાં રંગતું..

તું રંગાઈ જાને રંગમાં

(રંગપૂરણી ચિત્રવાર્તાઓ)

વર્ષ : ૨

અંક : ૪

સંખ્યા અંક : ૮

નાનાં બાળકોને જિનશાસનના ચમકતા સિતારાઓનો પરિચય કરાવતી આ રંગપૂરણી ચિત્રવાર્તાઓ બાળકમાં રહેલી કલાની વૃત્તિને જાગ્રત કરી બાળકને ધર્મના રંગો પણ રંગશે. બાળક પોતાના મન પસંદગીના રંગો ભરી ધડી બે ધડી માટે આ મહાપુરુષોના જીવનમાં દૂબી જશે તથા રંગો ને કલા અંગેની સૂજામાં પણ પ્રગતિ કરી શકશે.

: પ્રેરણા - માર્ગદર્શક :

પૂ. આચાર્યદેવશ્રી હેમચંદ્રસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. ના. શિષ્યરલન
પૂજય પંન્યાસ શ્રી નયચંદ્રસાગરજી મ. સા. ગણિવર્ય

માનદુ ચિત્રકાર : પુષ્પેન્દ્ર શાહ

: પ્રકાશક :

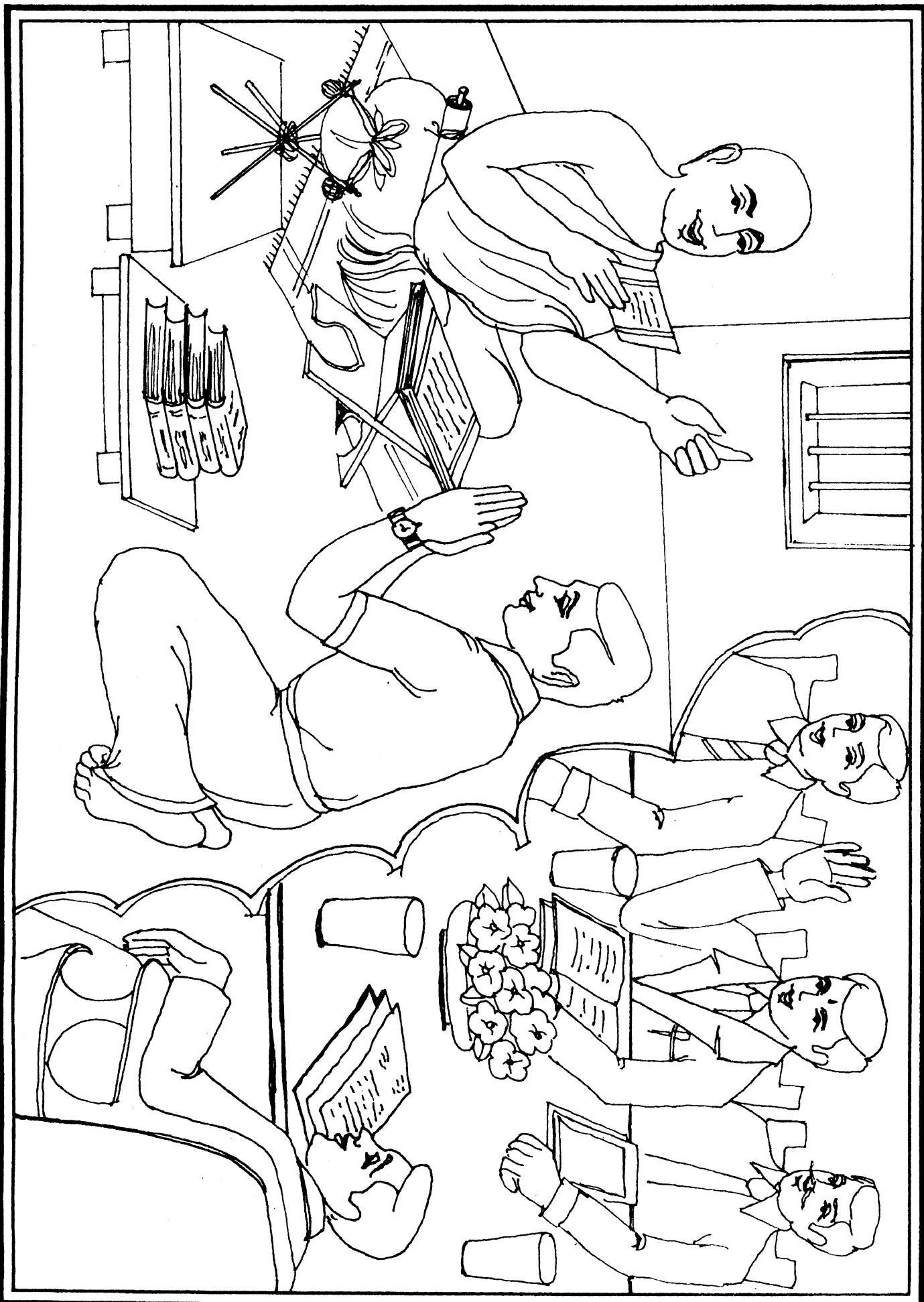
પૂર્ણાનંદ પ્રકાશન, અમદાવાદ.

C/o. પ્રદિપભાઈ એસ. શાહ

કે/૩, વિષેકાનંદ ફ્લેટ્સ, જેધપુર ચાર રસ્તા,

સેટેલાઈટ રોડ, અમદાવાદ-૧૫. ફોન : ૨૬૬૨૦૭૬૬

(૨) ધર્મને મહત્વ આપજો

* ધર્મને મહત્વ આપજો *

એક યુવાન, તેને ધર્મના સંસ્કાર ખૂબ જ સારા. માતા-પિતાએ ધર્મના સંસ્કાર સારુ આપેલા. ધર્મના સંસ્કાર જ તેનું કલ્યાણ કરશે તેવી માતા-પિતાને શ્રદ્ધા હતી. તે યુવાનની બુદ્ધિ-પ્રતિભા પણ ઘણી સારી હતી. કંઈક ને કંઈક કરવાની ધગશ છે. આર્થિક પરિસ્થિતિ સામાન્ય છે. ખૂબ જ સાદાઈથી આગળ વધે છે. પણ, ભણવામાં ખૂબ જ તેજસ્વી. મહેનત કરી ભણે છે, અને આગળ જતાં મિકેનિકલ એન્જિનિયર થયો. સાધુ ભગવંતનો સંપર્ક તો નાનપણથી જ હતો. એકવાર ગુરુદેવનો વિશેષ સંપર્ક થયો. ધીમે ધીમે ધંધો સારો ચાલવા લાગ્યો. સાથે સાથે નામના પણ જામી... તેને લાગ્યું કે આ ધર્મનો પ્રભાવ છે અને ગુરુભગવંતના સંપર્કમાં રહી અવારનવાર ધર્મ-ચર્ચા કરતો. ધર્મનાં તત્વોને વિચારતો તે દરમ્યાન એક દિવસ ગુરુભગવંતે કહ્યું કે ભાગ્યશાળી ! એક વાત ધ્યાનમાં રાખજો કે... ધર્મને આગળ રાખીને ધંધો કરજો. પાપ અને અનીતિથી દૂર રહેજો. દુર્ગાતિમાં જઈશ તો... તેને છોડાવવા કોઈ નહીં આવે. યુવાન ભક્તને તાર્કિક દસ્તિએ પણ વાત બરાબર બેસી ગઈ. આથી, ધર્મને કોઈપણ જાતનો બાધ ન આવે તે રીતે ધંધો કરવા લાગ્યો. ભાગ્યયોગે ધંધો પણ ધમધોકાર ચાલવા લાગ્યો. બિલકુલ ફુરસદ ન મળે. જે કામો હથમાં લે તે બહુ જ સારી રીતે પૂર્ણ કરે. ધંધામાં વળતર પણ સારુ મળવા લાગ્યું. જેથી નામ અને દામ બંને કુમારો.

એકવાર જબરજસ્ત મોટી કંપની તરફથી ઓફર આવી. જે કામ બહુ જ મોટું હતું. તેણે ગાણતરી કરી કે આ કામમાં શું મળશે ? તો તેના હિસાબે ચાલીસથી પચાસ લાખ મળવાની પૂરી શક્યતા હતી. આ યુવક એન્જિનિયર હતો. તેને તો આ બધાં કામો માટે મશીનની ડિઝાઇનો બનાવવાની હતી. ઓછી જગ્યા અને ઓછા સમયમાં વધુ કામ થાય તે રીતે સ્પેરસ્પાટ્ર્સ ગોઠવી મશીન બનાવવામાં તેની માસ્ટરી હતી.

જો આ ઓફર પ્રમાણે ડિઝાઇન બનાવી આપે અને તેની ડિઝાઇન પાસ થાય તો સેંકડો નહીં બલકે લાખો જીવોની કલ્યાણના ભાગીદાર બનવું પડે.

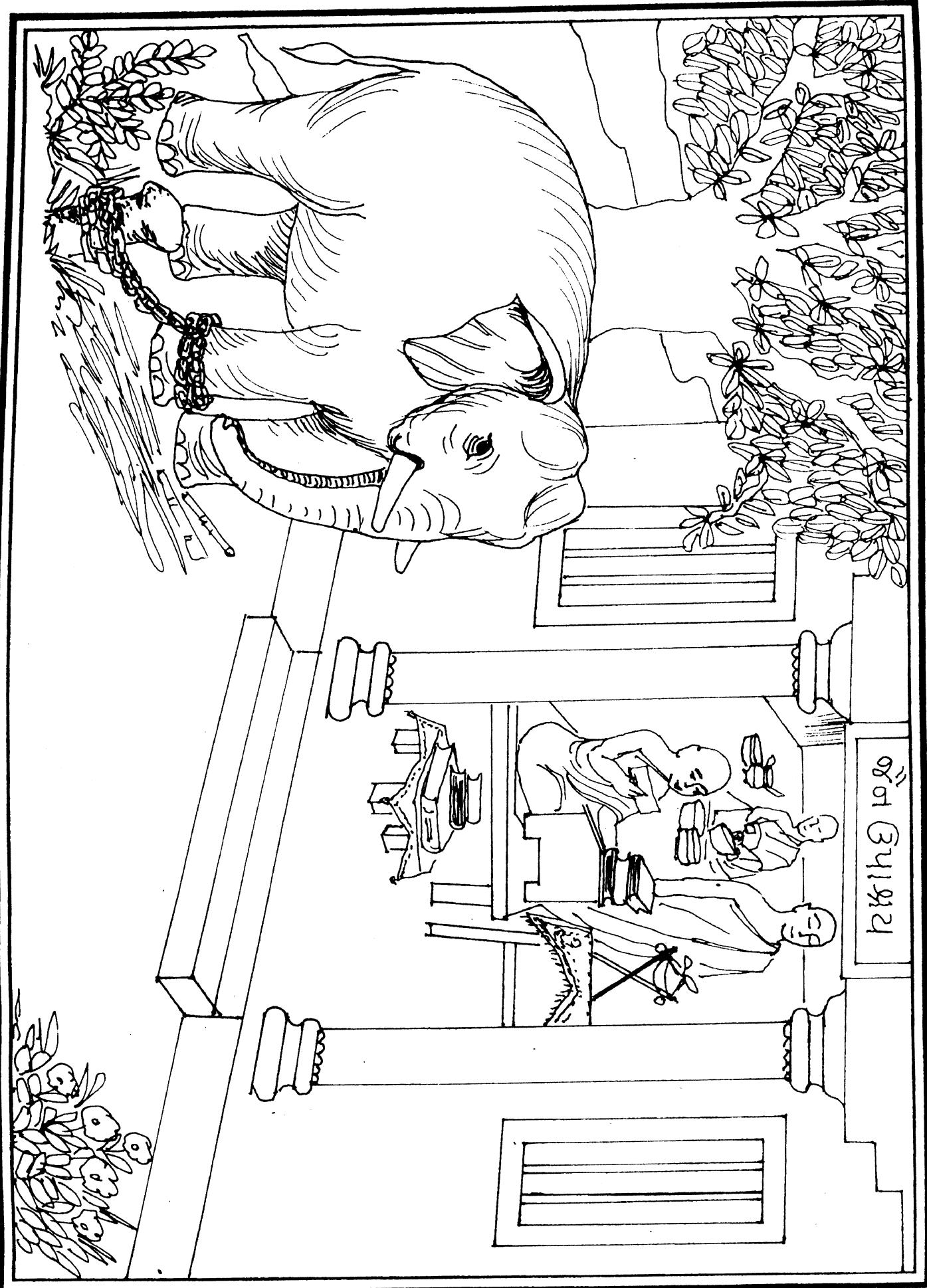
તેને તો ફક્ત ડિઝાઇન બનાવી આપવાની હતી. તેને હિસા કરવાની ન હતી. અને આટલું કરે તો રૂપિયા જ રૂપિયા હતા. લક્ષ્મીનો ઢગલો થવાનો હતો પણ હૈયામાં વહેતો જીવો પ્રત્યેનો દયા-કરુણાનો ભાવ, હૈયામાં વહેતી ગુરુવાણીનો રણકાર આ યુવાનને સ્પર્શી ગયેલો. એણે કંપનીવાળાને કહી દીધું કે આ કાર્ય મારાથી નહીં થઈ શકે. કંપનીવાળાએ બીજા દિવસે આ યુવાનનો ટાઈમ લઈને મીટિંગ ગોઠવી અને કહ્યું કે વળતર ઓછું મળતું હોય તો બોલો, પરંતુ ના કેમ પાડો છો ? તો યુવાને કહ્યું કે વળતરનો સવાલ નથી. આ કામ કરવાની મારો ધર્મ ના પાડે છે. ધર્મ કચડીને ધન શું કરવાનું ? ધન્ય છે આવા જિનશાસનના છૂપા રત્નોને જેઓએ શાસનનું ગૌરવ વધાર્યું છે.

બાળકો : ૧. જીવનમાં ધર્મને મહત્વ આપજો. ધર્મ જોઈએ કે ધન ? તે નક્કી કરશો.

૨. ધર્મ પ્રત્યેની અતૂટ શ્રદ્ધા તમને સફળતાના માર્ગ લઈ જાય છે.

૩. દેવ, ગુરુ અને ધર્મ પ્રત્યેની ખુમારીવાળા જીવો હશે ત્યાં સુધી શાસનનો જય જયકાર થશે.

(૪) આલંબનની અસર

* આલંબનની અસર *

‘સાધુનાં દર્શનનું પુણ્યમ्’ સાધુઓનું માત્ર દર્શન કરવું તે પુણ્ય છે. તે આર્થ-સંસ્કૃતિની ઉજ્જિતને જાગ્ઝાવતો આ પ્રસંગ છે.

એ રાજાનો પ્રાણપ્રિય હાથી કેટલાયે યુદ્ધમાં શૂરતા-વીરતાપૂર્વક લડીને રાજાને જિતાડેલા. ઘણા સમયથી યુદ્ધની શાંતિ હતી. પરંતુ અચાનક યુદ્ધનાં અંદ્ધાંજ જણાતાં સૈનિકો-હાથી અને ઘોડાઓને તાલીમ આપવાની તેચારી ચાલી. રાજાના પ્રાણપ્રિય વિજયવંત તે હાથીને પણ યુદ્ધના મેદાનમાં લડાઈ માટે તૈયાર કરવા તાલીમ આપવા લાગ્યા. પ્રતિસ્પર્ધી શત્રુથી આ વખતે બચવા માટે હાથીને તૈયાર કરવા ખૂબ જ પ્રયત્ન કરવા લાગ્યા. પરંતુ આ કાબેલ હાથી કોઈ જ હિસાબે લડાઈ માટે તૈયાર થતો નથી. સૌ આશ્રય પામ્યા.

છેવટે તાલીમ આપવાવાળા માણસો કંટાણ્યા અને રાજીજની પાસે આવ્યા અને કહ્યું કે મહારાજા ! આ હાથી યુદ્ધના મેદાનમાં લડવા માટે હવે બિલકુલ તૈયાર થાય તેમ લાગતું નથી. અમારા પ્રયત્નો ખૂબ જ છે પરંતુ અમો નિષ્ફળ ગયા છીએ. શૌર્યશાળી હાથી કેમ ગત્તરાઈ ગયો છે કાંઈ સમજાતું નથી. રાજીજ વિચાર કરે છે ક જિંદાદિલ યુદ્ધમાં પણ જે હાથી ઉપર બેસી કેટલાંય યુદ્ધો જીત્યો છું... ક્યારેય પાછો પડ્યો નથી અને હાર્યો નથી આટલો તાલીમ પામેલો શૂરવીર હાથી હવે કેમ આમ કરે છે ?

ઘણાં કારણો તપસ્યાં પરંતુ કાંઈ કારણ ન મળ્યું. પછી આખરે મંત્રીશ્વરને બોલાવી મહારાજાએ કહ્યું કે આ હાથી લડવા તૈયાર થતો નથી, આમ કેમ ? તેની જીણામાં જીણી તપાસ કરો. કારણ શોધી લાવો.

અને મંત્રીએ તપાસ શરૂ કરી, કાંઈ કારણ ન મળ્યું. આથી હાથીની લિલચાલનું સૂક્ષ્મ નિરીક્ષણ કર્યું. તેના હાવભાવ શાંત દેખાયા. આથી વિચાર્યુ કે ચોમાસાના ચાર મહિનાના યુદ્ધના બંધ દિવસોમાં હાથીને કચા સ્થળ ઉપર રાખવામાં આવ્યો હતો ? તપાસ કરતાં ખબર પડી કે શાળાનું સમારકામ ચાલતું હોવાથી હાથીને અન્ય સ્થાને રાખવામાં આવ્યો હતો. જેમનું દિલ સતત અહિસા અને જ્યાણાથી ભાવિત હોય છે તે સાધુ ભગંવતોના ઉપાશ્રયની બરોબર સામે જ હાથીને બાંધવામાં આવ્યો હતો. મુનિઓની જ્યાણામય આચાર અને કિયાઓને ચારચાર મહિના સુધી સતત જોઈને, તેમજ આવા ચારિત્રવાન મુનિઓના ચાર મહિના સુધી સંણંગ દર્શન કરવાથી હાથીના દિલ-દિમાગ પર એવી અસર થઈ ગઈ કે તેના કૂરતાનાં પરિણામ ખલાસ થઈ ગયાં. જીવદ્યા અને મૈત્રીભાવથી ભરેલો શાંત-પ્રશાંત ચહેરો થઈ ગયો.

મંત્રીને આ સાચું કારણ તુરત સમજાઈ ગયું. મુનિભગવંતોના ભાવની પશુ પર પણ કેવી અસર પડતી હોય છે ! શુભ આલંબનનો કેવો ગજબનો પ્રભાવ હોય છે. કોઈપણ પ્રાણી કે મનુષ્યના મનની વૃત્તિ કરુણાથી કોમળ બને છે ત્યારે તેમાં કેવી ચ્યાત્કારિક શક્તિ પ્રગટ થઈ જાય છે !

“માટે જ સંત-સાધુ પુરુષોના શુભ સમાગમના આલંબનના વાતાવરણમાં સતત રહેવું જોઈએ. અને... મંત્રીએ તુરત તે હાથીને સતત ખટાખટ કરતી શક્ષણાણ સામે બાંધ્યો. શરૂઆતે જોઈને ફક્ત સાત દિવસમાં હાથીના દયાના સંસ્કારો દબાઈ ગયા અને કઠોરતાના-શૂરતાનના જૂના સંસ્કારો ફરી જાગ્રત થઈ ગયા. અને... હાથી યુદ્ધમાં લડવા માટે તૈયાર થઈ ગયો.

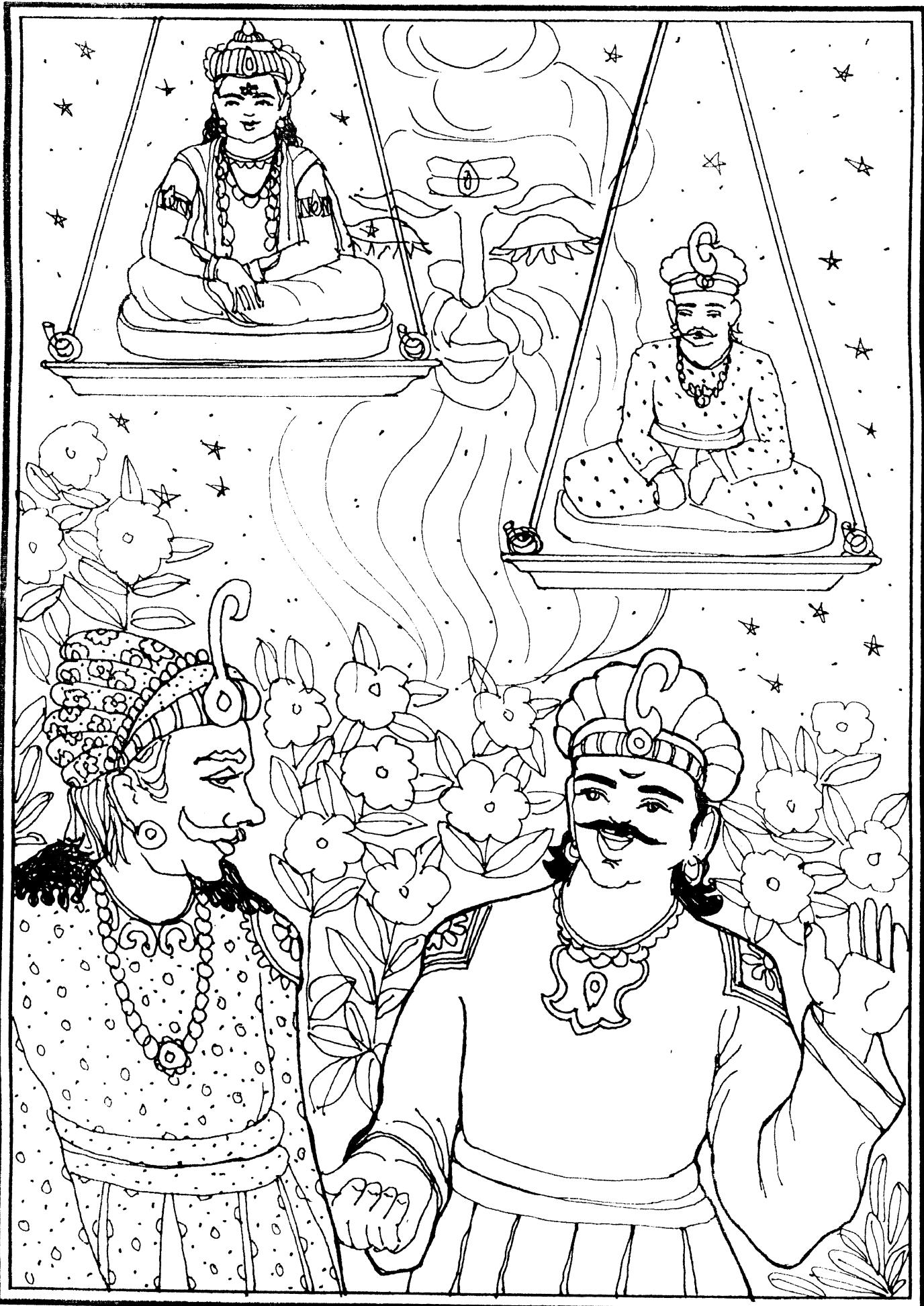
“આ છે... શુભ કે-અશુભ આલંબનનો પ્રભાવ”

બાળકો : ૧. જોયુંને યુદ્ધમાં લડવાવાળા હાથીના વિચારો પણ સારી ક્રિયાઓ જોઈને બદલાઈ જાય છે.

૨. આપણા સાધુભગવંતોનું ચાર મહિના ચોમાસુ એક જ જગ્યાએ હોય તેની અસર કેવી થતી હશે ? તે આ વાર્તા ઉપરથી વિચારશો.

૩. “સોબત એવી અસર થાય છે” તે ચોક્કસ છે. તમો હંમેશાં શુભ વાતાવરણમાં રહેશો.

૪. રોજ સાધુ-સાધ્યી મહારાજના દર્શન કરશો.

* ઈન્દ્ર કરતાં બાદશાહ મોટો *

બાદશાહ અકબરના દરબારમાં નવ રતનો હતા. બીરબલ નવ રતનો માંનો એક હતો. તેની બુદ્ધિ અને હાજર જવાબી ગજબની હતી. તેનાથી જ તે અકબરના દરબારમાં ઉચ્ચ સ્થાન પાખ્યો હતો. તે રાજ્યના આટપટા પ્રશ્નો ઉકેલતો. પ્રજાજનોને ન્યાય અપાવતો અને બાદશાહને પણ સાચી વાત કરી બોધપાઈ અપાવતો. પરંતુ પોતાની બુદ્ધિનો ક્ષારેય દુરૂપયોગ ન કરતો. પોતાની બુદ્ધિથી કોઈને દુઃખી ન કરે. કોઈને હેરાન ન કરે. બીજાના સંકટ સમયે કામ કરે તેની બુદ્ધિ કામની.

એક દિવસ સવારે અકબર બાદશાહ અને બીરબલ બગીચામાં ફરવા નીકળ્યા છે. ફરતાં ફરતાં બજે જણા અલક મલકની વાતો કરતા હતા. તેમાં સ્વર્ગના રાજા ઈન્દ્રની વાત આવી. અકબર તો તુકાબાજી મનમોજી ક્ષારે ક્ષ્યો તુકડો મનમાં સૂક્ષે કાંઈ કહેવાય નહીં. ક્ષારેક સહુના આનંદ-પ્રમોદ માટે પણ તુકા ચલાવે. તેમાં ક્ષારેક કોઈની બુદ્ધિની પરીક્ષા પડ્યા થઈ જાય. ઈન્દ્રની ચર્ચા ચાલતાં-અકબરને થયું કે આ ઈન્દ્ર કેવો હશે? એ મોટો રાજા હશે કે નાનો રાજા હશે? તેણે બીરબલને પૂછ્યું. “બીરબલ! ઈન્દ્ર દેવલોકનો રાજા છે. હું પૃથ્વીલોકનો રાજા છું. તો ઈન્દ્ર મારાથી મોટો રાજા કે હું ઈન્દ્રથી મોટો રાજા? જે ખરું હોય તે જ કહેજે.”

બીરબલ મૂઝાયો અને થયું કે જો ઈન્દ્રને મોટો કહું તો બાદશાહ નારાજ થશે અને જો બાદશાહને મોટો કહું તો રાજા સાબિતી માંગશે? આથી. બીરબલ કાંઈ બોલ્યો નહિ. મૌન જ રહ્યો. એટલે અકબર બાદશાહ જીદ કરવા લાગ્યા... અને કહ્યું કે તુ ગમે તે કર મને હમણાં ને હમણાં જ મારા પ્રશ્નોના જવાબ આપ. “બીરબલે વિચાર કરી તરત જ કહ્યું કે” જહાંપનાઈ! ઈન્દ્ર કરતાં તમે મોટા છો! બાદશાહ મનમાં ને મનમાં રાજ થયો. ખુશામત કોને ન ગમે? ખુશામત તો ખુદા કો ભી ઘારી છ પણ આમ સહેલાઈથી જવાબ આપી બીરબલ છૂટી જાય તો બાદશાહને ચેન ન પડે. બાદશાહે કહ્યું, ‘બીરબલ, તું મને ઈન્દ્ર કરતાં મોટો કહે તે હું કેવી રીતે માની લઉં? એની કોઈ સાબિતી તો આપ?’

બીરબલને તો ખબર હતી કે બાદશાહ સાબિતી માંગશે. તેણે તરત જ રમૂજ ભર્યો જવાબ આપ્યો કે... ‘બ્રહ્માજીએ આ દુનિયા બનાવવાનું શરૂ કર્યું ત્યારે સર્વપ્રથમ બે પૂતળાં બનાવ્યાં હતાં. એક તમારું અને બીજું ઈન્દ્રનું. બેમાંથી મોટું કોણ તે સ્વયં ઈન્દ્ર પણ નક્કી કરી ન શક્યા. તેથી તમો બેયને એક મોટા ત્રાજવાના એક-એક પલ્લવામાં મૂક્યા.

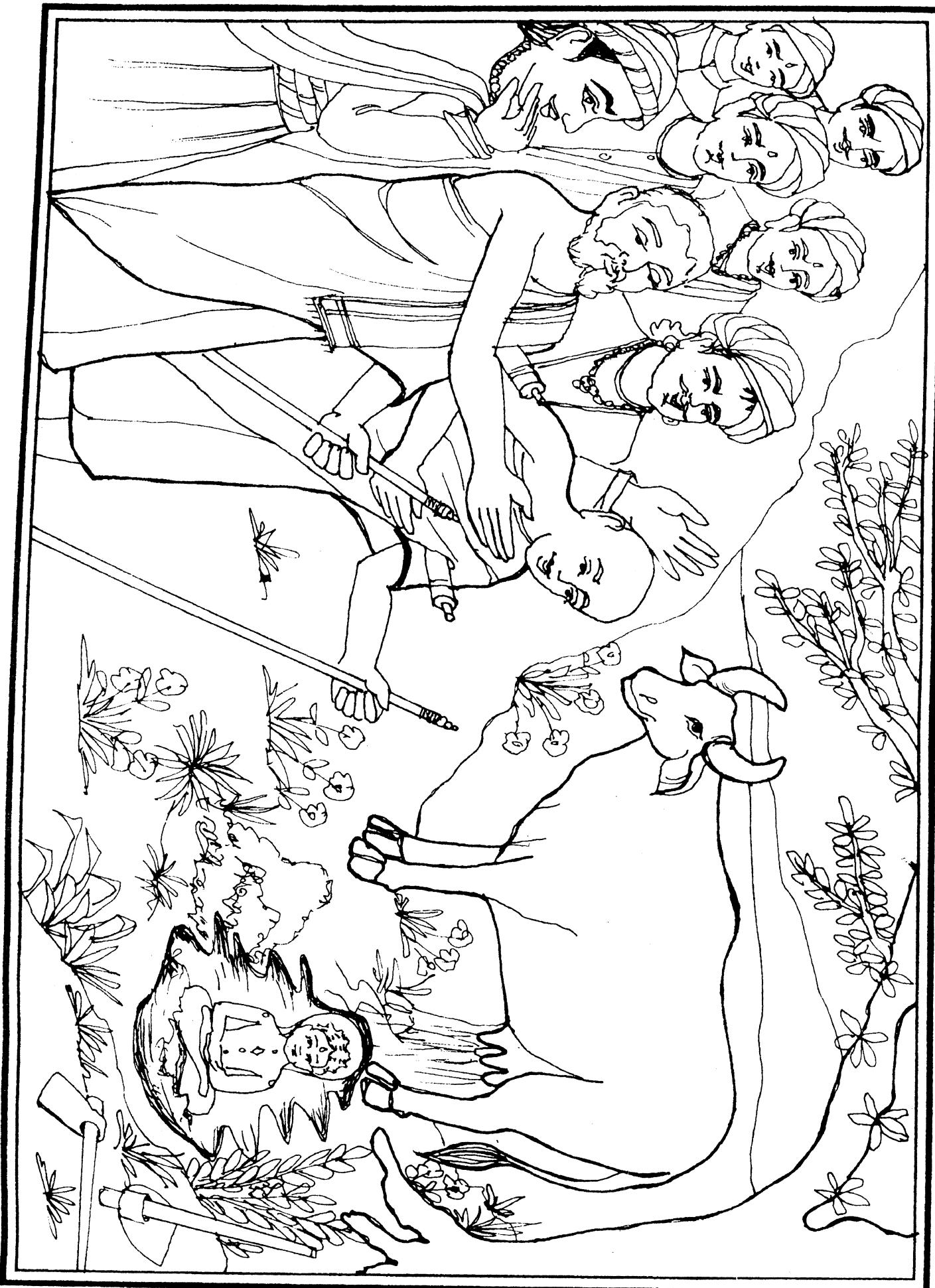
મહારાજા તમે મોટા એટલે વજનમાં પણ ભારે હતા. તેથી તમારું પલ્લું નમી ગયું. અને ઈન્દ્ર નાના એટલે વજનમાં હલકા તેથી એમનું પલ્લું ઊંચું ગયું. એટલે બ્રહ્માએ તમને પૃથ્વીનું રાજ્ય અને ઈન્દ્રને સ્વર્ગનું રાજ્ય આપ્યું.

“આમ, બ્રહ્માજીએ તે વખતે જ નક્કી કરી આખ્યું હતું કે તમે જ મોટા છો. બીરબલના જવાબથી બાદશાહ અકબર હસી પડ્યા અને કહ્યું.” ‘વાહ! બીરબલ વાહ! ‘તારી બુદ્ધિને કોઈ ન પહોંચે.’

બાળકો : ૧. બીરબલની બુદ્ધિ બીજાને ફાયદો કરતી, નુકસાન નહીં, તમારી બુદ્ધિનો ઉપયોગ પણ બીજાના ફાયદામાં કરશો.

૨. કંઈપણ વાત કરતાં પહેલાં સામેથી વ્યક્તિ બીજો શું પ્રશ્ન કરશે તે વિચારીને જવાબ આપવો.
૩. બાળકો! બીરબલ જેવા હાજરજવાબી બનશો.

(c) प्रभाव प्रभुना ज्ञापण जलनो

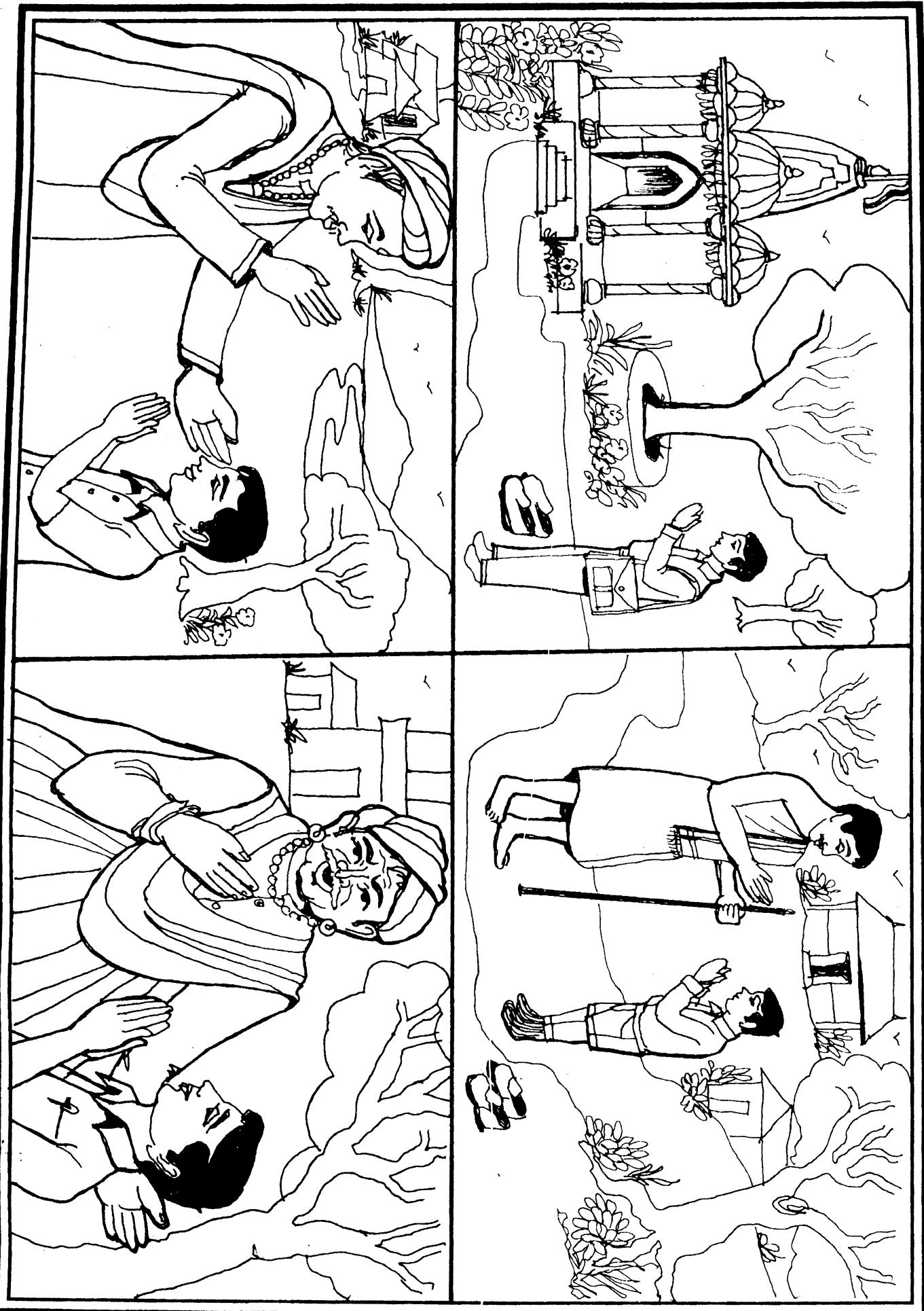
* પ્રભાવ પ્રભુના નહીંવણ જલનો *

પૂ. આચાર્ય અભયદેવસૂરિ મહારાજ સાહેબ ત્યાગી હતા. પણ એમને કોઈક પૂર્વભવના કર્મના કારણે કોઢ રોગ થયો. ધીરધીરે આખા શરીરે વ્યાપી ગયો. કર્મ કોઈને છોડતું નથી. કર્મ બાંધા પછી ઉદ્યમાં આવ્યા પહેલાં ન છૂટે તો ભોગવવું પડે. પ્રભુને પણ ઉપસર્ગ સહન કરવા પડ્યા હતા. આચાર્ય મ. ને કોઢ રોગના કારણે આખા શરીરમાં ભારે ખાજ સાથે રસી પડે અને ભયંકર દુર્ગધ મારે. આની વેદના ભારે થતી હતી તો પણ આચાર્ય ભગવંત સમતારૂપી રસનું આચમન કરી કર્મને ભોગવતા હતા. વૈઘની પણ દવા લેતા નહીં. કોઈ ભવમાં આપણે જ કર્મ બાંધાં છે તેના ઉદ્યમાં આર્તધ્યાન થાય તો નવાં કર્મો બંધાય. રોગ એ તો દેવું ચૂકવાય છે, દેવું ઓછું થાય તે તો... આનંદની વાતું છે એમ માની સદાય પ્રસત્ર રહેતા. વેદના તો શરીરને થાય છે. આત્માને શું લેવા-દેવા, જાણે તેમને આત્મા અને શરીર જુદાં જ ન હોય એવી રીતે તે વર્તતા હતા? એક દિવસ આરાધનામાં મળન બનેલા આચાર્ય ભગવંતને વિચાર આવ્યો કે કોઢ રોગથી સડેલા આ શરીર દ્વારા નંબ બહુ ધર્મ નહીં થાય. શરીર તો ધર્મનું સાધન છે. મોક્ષની આરાધના માટે છે. ભોગ-વિલાસ ને વિરાધના માટે આ માનવ-ખોળિયું નથી. ધર્મ આરાધનામાં સાથ ન આપે તેવા શરીરને શું કરવાનું? માટે હવે અણસણ લઉં! આચાર્ય મહારાજે અણસણ કરવાની તૈયારી કરી અને ત્યાં જ અચંબો થયો. એક જવાજલ્યમાન પ્રકાશનો પુંજ પ્રગટ થયો. આચાર્ય ભગવંતે જોયું તો તે શાસનદેવી યકેશ્વરી દેવી હતાં. ચકેશ્વરી દેવીએ અભયદેવસૂરિને કહ્યું કે ‘હે સૂરિવર, તમે અણસણ ન સ્વીકારો. હજી તમારે શાસનનાં અનેક કામ કરવાનાં છે. હવે પડતો કાળ આવે છે. આગમશાસ્ત્રના કોઈ ખોટા અર્થો ન કરે તે માટે તમારે નવઅંગની ટીકા (સંસ્કૃત વિવરણ) રચવાની છે. ત્યારે આચાર્ય મહારાજે દેવીને ઉદ્દેશીને કહ્યું કે, “હે શાસનરક્ષિકા! તમારી વાત સાચી પણ હવે આ દેહની સ્થિતિ જોતાં બિલકુલ શક્યતા દેખાતી નથી. ભારે કર્મદ્યથી આવેલો કોઢ રોગ કાંઈ કરવા દે તેમ નથી.” ત્યારે દેવીએ કહ્યું કે “તમે અમુક જગ્યાએ જાઓ. ત્યાં રોજ ગાય આવીને સવારે પોતાના આંચળમાંથી દૂધ વરસાવે છે. તે જગ્યાએ તમને જમીનમાંથી એક પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમા મળશે. પ્રતિમાના અભિષેક કરેલા પાણીને તમારા શરીરે છંટાવશો તો તમારો કોઢ રોગ નીકળી જશે અને તમારો દેહ કાંતિમય બની જશે.”

આચાર્ય મહારાજ થોડા શ્રાવકોને લઈ તે જગ્યાએ પહોંચ્યા. થોડીવાર થઈ, એક મનોહર લક્ષણવંતી પૂર્વ શેતવર્ણી ગાય આવી ઉભી રહી અને આપોઆપ તેના આંચળમાંથી દૂધ ઝરવા લાગ્યું. દેવી શક્તિ નિર્દિષ્ટ પ્રભાવશાળી સ્થાન જોઈ સૂરિવર, મુનિવરો, સંઘના શ્રાવકો આનંદવિભોર બની ગયા. તે સ્થાનેથી પ્રતિમા કઠાવી અને મહોત્સવ પૂર્વક તેનો અભિષેક કરી પ્રભુનું નદ્વણજલ શાસનદેવીના સંકેત અનુસાર શરીરે છંટાયું અને જાણે ચમત્કાર થયો હોય તેમ આચાર્ય મ. નો કોઢ રોગ નીકળી ગયો. તેમનું શરીર કાંતિમય થઈ ગયું. ત્યારાપછી આચાર્ય ભગવંતે જૈન શાસનની અનેકનેક પ્રભાવના કરી અને ભાવી શાસનની સુરક્ષા માટે નવ અંગો ઉપર સંસ્કૃત ભાષામાં સુંદર ટીકાઓ રચી. (નવ આગમંથો) આ પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિમાનું નામ હતું “સંભન પાર્શ્વનાથ” અને તે હાલ ખંભાતમાં બિરાજમાન છે. ક્યારેક યાત્રા દર્શન કરવા અવશ્ય જશે.

- બાળકો :**
૧. જે પણ રોગ આવે તે આપણાં પોતાનાં કર્મના કારણે આવે છે માટે રોગ આવે તો દુઃખી ન થવું.
 ૨. માનવભવનું શરીર અને પ્રભુનું શાસન મલ્યું છે તો ધર્મ થાય તેટલો કરી લો... રોગ અને મૃત્યુ ક્યારે આવશે ખબર નથી.
 ૩. શરીર ધર્મની આરાધના કરવા માટે છે, ભોગ વિલાસ માટે નહીં.
 ૪. માણસ મરી જાય છે ત્યારે આત્મા ચાલ્યો જાય છે. શરીર પડી રહે છે. આ જ બતાવે છે કે શરીર અને આત્મા જુદા છે.

(૧૦) જૈન ભાગકનો વિનય-વિવેક

* જૈન બાળકનો વિનય-વિવેક *

બાળકો, તમે જૈન છોને? જૈન કુળ ક્યારે મળે ખબર છે? જગ્બર (ઉત્કૃષ્ટ પુણ્ય હોય તો જ જૈન કુળમાં જન્મ મળે). જૈન ધર્મ જગતના બધા જ ધર્મોમાં શ્રેષ્ઠ ધર્મ છે. જન્મ થતાંની સાથે જ જીવદ્યાના સંસ્કાર મળે છે. તેથી ઘણા ઘણા પાપથી આપણો અટકી જઈએ છીએ. જો જૈન ન બન્યા હોત અને આપણો જન્મ બીજે થયો હોત તો... કેટલા બધા જીવોને મારતા હોત? કીડી, માંકડ, મચ્છર વગેરેને મારવાનો ડર જ ન હોત. જૈન ધર્મનો અહિંસા ધર્મ મળી ગયો તો આપણા હૈયામાં-દયા-કરુણા આવી. જૈન ધર્મમાં દયા - અહિંસા હોવાથી જ જગતમાં મહાન ધર્મ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.

આવો ઉત્તમ ધર્મ આપણને મળ્યો છે તેનું ગૌરવ હોવું જોઈએ. નાની ઉમરથી જ તેની રહેણી-કરણી-પ્રણાલી શીખવી જોઈએ.

“હાય હલ્લો છોડો, જ્ય જિનેન્દ્ર બોલો” એ સૂત્ર હાલ ચાલે છે. પરંતુ બધી જ જગ્યાએ ‘જ્ય જિનેન્દ્ર’ ન બોલાય. દેરાસર દેખાય, ગુરુ મ. મળે, વડીલ કે સાધર્મિક મળે, કે અજૈન મળે આ બધાની ભૂમિકા જુદી જુદી છે. તો દરેક સામે વિનય વ્યક્ત કરવાની રીતો પણ જુદી જુદી હોય છે. ચાલો; આપણે વિનય શીખીએ અને જીવનમાં તેનો અમલ કરીએ.

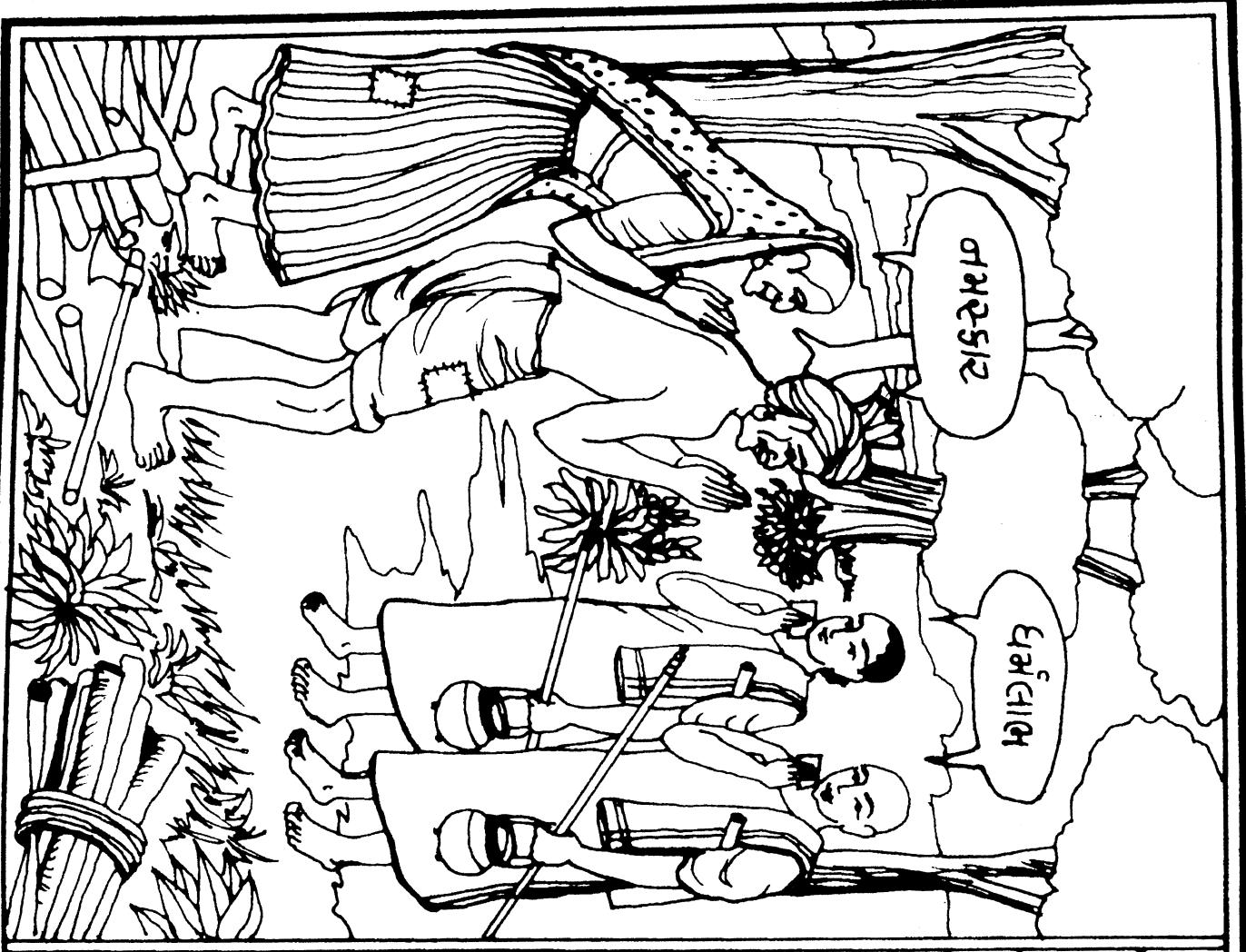
૧. જિનમંદિરનાં દર્શન થતાં જ પગમાંથી ચંપલ કાઢી બે હાથ જોડી મસ્તક નમાવી ‘નમો જિણાણં’ કરીને નમસ્કાર કરવો.
૨. પૂ.ગુરુ મહારાજ (સાધુ-સાધ્વીજી) માર્ગમાં મળે તો ઉપર પ્રમાણે જ મસ્તક નમાવી “મત્થએણ વંદામિ” બોલવું અને સુખશાતા પૂછવી જોઈએ. ગુરુ મ. ધર્મલાભના આશીર્વાદ આપે.
૩. માતા-પિતા, જૈન વડીલ કે સાધર્મિક મળે તો બે હાથ જોડી ‘પ્રણામ’ કહેવું જોઈએ. પાઠશાળામાં શિક્ષક આવે ત્યારે ઊભા થઈને બે હાથ જોડી મસ્તક નમાવી પ્રણામ કરે. જૈન ભિત્રો - ભિત્રો સામે મળે તો પણ પ્રણામ કહેવું રોજ સવારે ઊઠી નવકાર ગણી માતા-પિતાને પ્રણામ કરી તેઓનો હાથ માથે મુકાવી આશીર્વાદ લેવા.
૪. અજૈન હોય તેનું પણ ઔચિત્ય તો જીવવાનું છે. અજૈનો સામસામે મળે તો જેમ જ્ય શ્રી કૃષ્ણ કે જ્ય સીયારામ બોલે છે તે રીતે જૈન શિષ્ટાચાર પ્રમાણે ‘જ્ય જિનેન્દ્ર’ કહે. જૈનને અજૈન મળે તો જૈન જ્ય જિનેન્દ્ર કહે. આ રીતે જુદા જુદા સ્થાને અલગ-અલગ રીતે વિનય વ્યક્ત કરવાનો છે. આવી બુદ્ધિને વિવેક કહે છે. આજે જૈન શાસ્ત્ર પ્રમાણેનો વિવેક ભુલાઈ ગયો છે. ભગવાન હોય, ગુરુ મ.હોય, વડીલ-સાધર્મિક હોય કે અજૈન હોય બધે જ જ્ય જિનેન્દ્ર બોલવાનું શરૂ થઈ ગયું છે. તે ખોટું છે. આપણા જીવનમાં આવી ભૂલો ન થાય તે ધ્યાન રાખવાનું. કયા સ્થાને કયું વર્તન કરવાનું તે વિવેક બુદ્ધિ શીખવાડે છે.

વિવેકપૂર્વક વિનય કરવાથી, ભગવાનની કરુણા મળે. ગુરુ મહારાજના ધર્મલાભ આશીર્વાદ મળે, વડીલો-સ્વજનોના ગુણવાન જીવતા આશીર્વાદ મળે, અજૈન વડીલોની પણ શુભેચ્છાઓ મળે.

બાળકો : ૧. વિનય એ ધર્મનું મૂળ છે. જીવનમાં વિનય ગુણ કેળવજો.

૨. વિનયગુણને શોભાવવા માટે વિવેક જોઈએ... કયાં કેવો વિનય કરવો કેવું વર્તન કરવું તે વિવેક ગુણ શીખવાડે છે.

૩. નમોજિણાણં, મત્થએણ વંદામિ, પ્રણામ અને જ્ય જિનેન્દ્ર કયાં બોલવા તે શીખજો.

* કઠિયારાની વાર્તા *

એક કઠિયારાં પતિ-પત્ની હતાં. તેઓ ઘણાં ગરીબ હતાં છતાં સંતોષી હતાં. બંને રોજ જંગલમાં જાય છે. લાકડાં કાપીને ભારા લઈ આવે છે. મહેનત મજૂરી કરીને લૂખો રોટલો ખાઈને નિખાપ જીવન જીવે છે. એકવાર જંગલમાં એમને બે ઉત્તમ જૈન સાધુનો ભેટો થયો. કઠિયારાં પતિ-પત્નીએ એમને પ્રાણામ કર્યા. યોગ્ય જીવો જાણીને મુનિવરોએ એમને ધર્મનો ઉપદેશ આપ્યો કે, ‘કોઈએ આપ્યા વગરની પારકી વસ્તુ લેવાય નહિ, એને ચોરી કહેવાય. ચોરીનું પાપ હિંસાથી પણ મોટું છે. ચોરીથી ધનનો લોભ વધે. ધનનો લોભ વધવાથી નિર્દ્દયપણ આવે. નિર્દ્દય બનેલો માણસ માબાપ, ભાઈ - બહેન વગેરેને દૃષ્ટાવા પણ તૈયાર થઈ જાય છે. માટે સારી બુદ્ધિવાળાએ પારકા ધનને પથ્થર સમાન જ માનવું જોઈએ.’ મુનિવરોનો ઉપદેશ સાંભળીને સરળ સંતોષી ને પાપભીરુ એવા તેમણે, ‘માલિકે આપ્યા વગરની કોઈની પારકી ચીજ કદી પણ લેવી નહિ’ એવો નિયમ લીધો મુનિવરોનો ઉપકાર માની ભાવપૂર્વક, મનની મક્કમતાથી કઠિયારાં પતિ-પત્ની એ નિયમનું પાલન કરવા લાગ્યાં.

એકવાર એવું બન્યું કે કોઈ દેવે એ કઠિયારાં પતિ-પત્નીના નિયમની દઢતાનું પારખું કરવાનું નક્કી કર્યું. તે માટે, તેઓ જ્યારે જંગલમાં જઈ રહ્યાં હતાં ત્યારે, એમના માર્ગમાં એક મૂલ્યવાન રત્નજડિત સુવર્ણાનું ઘરેણું મૂકી દીધું. આગળ ચાલતા કઠિયારાની નજર એના પર પડી. તરત જ એને પોતાનો નિયમ યાદ આવ્યો. પોતે સાચા ભાવથી લીધેલા નિયમને કારણે જ્યાં પોતાને કોઈ જોનાર પણ નથી, એવા એકાંત સ્થાનમાં પડેણું કીમતી ઘરેણું જોવા હતાં એનું મન જરાય લોભાયું નહિ. પોતે અત્યંત દુઃખદાયક ગરીબાઈમાં જીવી રહ્યો હોવા હતાં એની બુદ્ધિ જરાય બગડી નહિ. પ્રતિજ્ઞા-પાલનના વિષયમાં એનું નિશ્ચિલ મન જરા પણ ચલાયમાન થયું નહિ, પણ એ કઠિયારાએ વિચાર્યું કે, પાછળ મારી પત્ની આવી રહી છે. ગરીબાઈના કારણે કદાચ એનું મન આ ઘરણું જોવાથી લલચાય, એની બુદ્ધિ કદાચ બગડે, એથી એને આ ઘરેણું લેવાનું મન થઈ જાય તો એનો નિયમ ભાંગે. એટલે એ ઘરેણું જોવાથી પોતાની પત્નીનું મન લલચાય નહિ, એનો નિયમ ભાંગે નહિ, તે માટે તેણે ચાલતાં ચાલતાં જ પગથી તે ઘરેણાને ધૂળથી ઢાંકી દીધું અને એ આગળ ચાલ્યો. આગળ જતાં પતિ-પત્ની બેગાં થયાં ત્યારે પત્નીએ પતિને પૂછ્યું કે, રસ્તામાં તમે તે જગ્યાએ પગથી ધૂળ ઉડાડીને ને શું કરતા હતા? જવાબમાં કઠિયારાએ કહ્યું કે, ત્યાં સુવર્ણાનું એક મૂલ્યવાન ઘરેણું પડ્યું હતું. એ જોઈને તારી બુદ્ધિ બગડે નહિ, તને એ લેવાનું મન થાય નહિ એ માટે એને ધૂળથી ઢાંકી દીધું હતું. તે સાંભળીને તેની પત્નીએ કહ્યું કે, ‘તમને એ ઘરેણું સુવર્ણાનું કેમ દેખાયું? પારકી ચીજ તો ગમે તેવી કીમતી હોય તોપણ તે આપણને માટીના ઢેઝા સમાન જ દેખાવી જોઈએ.’

પત્નીની આ વાત સાંભળીને અત્યંત આનંદ અને આશ્ર્ય પામેલા કઠિયારાએ કહ્યું કે, ‘તું મારા કરતાં ચડી ! તારી બુદ્ધિ તો મારા કરતાંય વધારે નિર્મળ છે. પ્રતિજ્ઞા-પાલનની બાબતમાં તારું મન મારા કરતાં પણ વધારે નિશ્ચિલ છે.’

રસ્તામાંથી મળી આવેલા પારકા પૈસા લઈને દેરાસરના ભંડારમાં નાખવાથી કે ગરીબને આપવાથી ધર્મ થાય છે, અથવા સારું કામ થાય છે એ માન્યતા ખોટી અને અહિતકર છે.

બાળકો : ૧. સંતોષ ગુણ ગમે તેવી વિકટ સ્થિતિમાં પણ સુખી રાખે છે.

૨. કોઈની પડી ગયેલી વસ્તુ આપણે ક્યારય લેવી નહીં.

૩. પારકી વસ્તુ ગમે તેટલી કીમતી હોય છતાં તે ધૂળ સમાન માનવી.

* અશુદ્ધ મંત્રપાઠ *

રાજગૃહી નામની નગરીમાં એકવાર પ્રભુ મહાવીરસ્વામી પધાર્યા હતા. શ્રેણિક મહારાજા પોતાના સર્વ પરિવાર સહિત ચતુરંગી સેના સાથે ધર્મદિશના સાંભળવા આવ્યા. ધર્મદિશના સાંભળીને તેઓ પાછા ફરી રહ્યા હતા ત્યારે માર્ગમાં એક આશ્ર્યકારી દશ્ય તેમની નજરે પડ્યું.

એક વિદ્યાધર કોઈ મંત્રપાઠ ભાગીને આકાશમાં ઉડતો હતો અને પાછો નીચે પછડાતો હતો. પાંખ વિનાના પંખી જેવી અની દુર્દીશા જોઈને શ્રેણિકરાજાને આશ્ર્ય થયું. તેથી તરત જ તે બનાવનું કારણ જાણવા તેઓ પ્રભુ પાસે પાછા આવ્યા અને પ્રભુને પૂછ્યું કે, “ભગવન् ! મંત્ર જપવા છતાં પાંખ વિનાના પંખીની જેમ આ વિદ્યાધર આકાશમાં ઉડીઉડીને જમીન પર કેમ પછડાય છે ?”

ભગવાને કહ્યું : ‘મહારાજ શ્રેણિક, એમાં મંત્રનો દોષ નથી, દોષ એ વિદ્યાધરનો પોતાનો જ છે. મંત્રપાઠનો એક અક્ષર એ ભૂલી ગયો છે. એક અક્ષરથી અધૂરો મંત્ર જપવાથી અને આવું દુઃખ ભોગવવું પડે છે. મંત્રમાં માત્ર એક જ અક્ષર એ ઓછો જપે છે, પણ એનાં કડવાં ફળ તરીકે અને આમ વારંવાર જમીન પર પછડાવું પડે છે.’’

શ્રેણિકરાજાના પુત્ર અને પ્રધાન અભયકુમાર ખૂબ બુદ્ધિશાળી હતા. એમની પાસે પદાનુસારિણી લભ્ય હતી. એ લભ્યિના પ્રભાવે મંત્ર વગેરેના કોઈ પણ એક પદને જોવા કે સાંભળવા માત્રથી બાકીનાં પદો એમને આવડી જતાં. એથી ત્યાં રહેલા અભયકુમારે કહ્યું : “પિતાજ ! ચાલો, આપણે એ વિદ્યાધરની પાસે જઈએ. હું એને એનો ભુલાઈ ગયેલો મંત્રાક્ષર યાદ કરાવી આપું, જેથી એ આકાશમાં ઉડીને પોતાના દૃષ્ટસ્થાને પહોંચી શકે.” સૌ વિદ્યાધર પાસે આવ્યા. બુદ્ધિનિધાન અભયકુમારે વિદ્યાધરને કહ્યું : “તમે મંત્રનો અક્ષર ભૂલી ગયા છો, તેથી તમારે ઉડીઉડીને નીચે પછડાવું પડે છે. જો તમે મને તમારી પાસે રહેલી આકાશગામિની વિદ્યા આપો, તો હું તમને તમારો ભુલાઈ ગયેલો મંત્રાક્ષર યાદ કરાવી આપું.”

વિદ્યાધરને તો ગમે તે ભોગે આકાશમાં ઉડવાની સિદ્ધિ મેળવવી જ હતી, એટલે એણે અભયકુમારની શરત માન્ય રાખીને આકાશગામિની વિદ્યાનો મંત્રપાઠ એમને આપ્યો. અભયકુમારે પદાનુસારિણી લભ્યિના પ્રભાવે એ મંત્રનો ભુલાઈ ગયેલો અક્ષર શોધી કાઢ્યો અને વિદ્યાધરને એની વિદ્યા સંપૂર્ણ કરી આપી ! સંપૂર્ણ મંત્રજાપ દ્વારા વિદ્યાધર હવે આકાશમાં પારેવાની જેમ સડસડાટ ઉડવા માંડ્યો ને એના આનંદનો પાર ન રહ્યો ! સાથે અભયકુમારના આનંદનો પણ પાર ન હતો, કારણ કે એમને તો પરોપકાર થવા સાથે આકાશમાં ઉડવાની સિદ્ધિ મળી ગઈ હતી !

બાળકો : ૧. મંત્ર કે સૂત્રોમાં એકપણ અક્ષર ઓછો બોલવામાં આવે તો તેની શક્તિ ઓછી થઈ જાય.

૨. જેમ અક્ષરમાં ફેરફાર ન કરાય તેમ કાના માત્ર અનુસ્વાર (O) વગેરેમાં પણ ફેરફાર કરવાથી અર્થ બદલાઈ જાય.

* અશુદ્ધ લખવાથી અનર્થ થાય છે. *

એક શોઠ હતા. તે રૂના વેપારી હતા. પરગામ રહેતા તેમના વેવાઈને પણ રૂનો જ મોટો વેપાર હતો. એકવાર શોઠને કોઈ કાંઈ પ્રસંગે અજમેર જવાનું થયું ત્યારે તેમણે પોતાના વેવાઈ ઉપર, મુનીમને નીચે પ્રમાણે પત્ર લખવાની સૂચના આપી કે, “શોઠ અજમેર ગયે હૈને. હમને રૂઈ લિયા હૈને. તુમ ભી રૂઈ લેના ઓર બડી વહી કો ભેજ દેના.” (શોઠ અજમેર ગયા છે. અમે રૂખીદ્યું છે. તમે પણ રૂખીદ્યું છે. અને મોટો ચોપડો મોકલી આપજો.)

પણ કાળજી વગરના કાંઈક ઉતાવળિયા સ્વભાવવાળા મુનીમજીએ તો લખ્યું કે, “શોઠ આજ મર ગયે હૈને. હમને રોઈ લિયા હૈને. તુમ ભી રોઈ લેના ઓર બડી બહુ કો ભેજ દેના.” (શોઠ આજે મરી ગયા છે. અમે રોઈ લીધું છે, તમે પણ રોઈ લેજો અને મોટી વહુને મોકલી આપજો.) ‘અજમેર’ને બદલે ‘આજ મર’, ‘રૂઈ’ને બદલે ‘રોઈ’ અને ‘વહી’ને બદલે ‘વહુ’ લખી નાખ્યું !

પત્ર તો વેવાઈને ઘેર પહોંચી ગયો. સૌઅં વાંચ્યો, વારંવાર વાંચ્યો, બીજાઓંની પાસે પણ તે પત્ર વંચાવ્યો ને પછી તો પૂછવાનું જ શું ? તરત જ મોંકાણ મંડાઈ ગઈ. રોકકળ શરૂ થઈ ગઈ. સૌઅં જીવતા-જાગતા શોઠના નામનું નાહીની નાખ્યું ને સૂતક પણ કાઢ્યું.

વેવાઈની મોટી દીકરી આ પત્ર લખનારા શોઠના મોટા છોકરા સાથે પરણાવેલી હતી, તેથી તે સાસરિયામાં ‘બડી બહુ’ (મોટી વહુ) તરીકે ઓળખાતી હતી. પત્રના લખાણ મુજબ તેનો ભાઈ તેને સાસરે મૂકવા આવ્યો. પણ ત્યાં તો શોઠને સાજાતાજા બેઠેલા જોયા. તેથી આ ભાઈ - બહેન તો ભારે વિસ્મય પામ્યા ! ને આંખો ફાડીફાડીને શોઠને જોઈ જ રહ્યાં ! પછી તો બધી વાત થઈ, સાચી વાતનો ભાંડો ફૂટ્યો ને મુનીમના ગરબડ-ગોટાળા બહાર આવ્યા.

મુનીમે ઉતાવળમાં કાનો-માત્રા-અક્ષર વગેરેનો ફેરફાર કરીને પત્ર લખ્યો, તેના કારણે જ આ બધી મોંકાણ મંડાઈ ગઈ હતી. પછી તો બધા પેટ પકડીને હસ્યા. શોઠ તો જાણે કે મરીને ફરી જ જન્મ્યા !

બાળકો : ૧. અશુદ્ધ લખવાથી-બોલવાથી ભારે અનર્થો થાય છે. માટે સૂત્રો વગેરે બોલતાં શુદ્ધિનું ધ્યાન રાખવું.

૨. નીચેનું વાક્ય વાંચ્યો. મારીદુ કાનમાંઉ ધારચે વડોવે ચાય છે. હવે વાંચ્યો - મોરી દુકાનમાં ઉધાર ચેવડો વેચાય છે.

૩. જીવન વ્યવહારમાં અને ધર્મ કિયામાં શુદ્ધ બોલવાનો આગ્રહ રાખો.

સુભદ્રાબેન રમણલાલ શાહ
 ૧, ઈશાવાસ્થમ બંગલોઝ, સેટેલાઈટ,
 અમદાવાદ - ૩૮૦૦૧૫. (ઉ.૪૪)
 વિસ્તથાનક તપ (ઉપવાસથી)
 નવપદજીની ઓળી (વિધિ સાથે)

અર્પિત અભયભાઈ કાંતિલાલ શાહ
 એ-૪૦૨, કિશેખ ટાવર, ૧૦૦' રોડ,
 સેટેલાઈટ, અમદાવાદ-૧૫. (ઉ.૧૩)
 ફોન : ૨૬૭૬૪૪૨૧૭
 સામાયિક સુપ્રો

ખુશી કલ્પેશભાઈ કાંતિલાલ ભોટાણી
 બી-૧૦૨, સાગર સમાટ ટાવર,
 ટાઈમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા રોડ, સેટેલાઈટ,
 મુરલી એપા. સામે, અમદાવાદ-૧૫.
 મો. ૯૪૨૬૪ ૪૭૬૦૨

માલી હાર્દિક સંઘવી (ઉ. ૪)
 ડી-૧૦૧, ઘનંજ્ય ટાવર, ૧૦૦' રોંગ રોડ,
 સેટેલાઈટ, અમદાવાદ-૧૫.
 ફોન : ૨૬૬૩૧૫૦૧

ખુશી ચિંતન ઉમેશભાઈ શાહ
 (ઉ. ૫ વર્ષ)
 ૧૧, ઈશાવાસ્થમ બંગલોઝ, સેટેલાઈટ,
 લવકુશ સોસા. પાસે, અમદાવાદ.
 વિધિ તપશ્ચયા

માહિન મનનકુમાર શાહ (ઉ. ૬ માસ)
 C/o. જુટેન્ડ વિરચંદભાઈ શાહ
 બી-૩૭, સોમેશ્વર રો-હાઉસ, કોમ્પ્લેક્સ-૧,
 રોંગ રોડ, સેટેલાઈટ, અમદાવાદ.
 ફોન : ૨૬૭૬૬૪૭૧

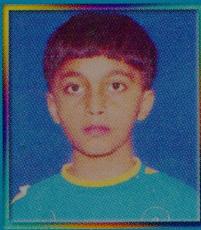
પક્ષાલ પ્રિતેશભાઈ ચશવંતભાઈ શાહ
 ૬૩, વૃદ્ધાવન બંગલોઝ, સેટેલાઈટ, મેડીલીંક
 હોસ્પિટલના ખાંચામાં, સેટેલાઈટ,
 અમદાવાદ-૧૫. ફોન : ૨૬૭૬૪૫૩૫
 નિત્ય પ્રભુ દર્શન, પાઠશાળા

વિહાર - પરિહાર કેવન દોશી
 (ઉ. ૧૨ વર્ષ) (ઉ. ૬ વર્ષ)
 એ-૫૨, શ્વામલ રો-હાઉસ, સેટેલાઈટ,
 અમદાવાદ-૧૫. (અષ્ટાઈ તપ, ગલ્લાના તપ,
 નિત્યપૂજા દર્શન, ધાર્મિક અભ્યાસ)

આશકા સુકેતુભાઈ અશોકકુમાર શાહ
 એ-૫૦૨, કલાદિપ ફ્લેટ્સ, ૧૦૦' ફૂટ રોંગ રોડ
 ઘનંજ્ય ટાવર પાછળ, સેટેલાઈટ,
 અમદાવાદ-૧૫. મો. ૯૩૨૪૭૪૧૫૫
 (ઉ. ૧૧ વર્ષ) સાતલાખ સુપ્રો

અનુજ પરેશભાઈ શાહ (ઉ. ૧૦)
 ૬/૧૪૫૮, દડ્ગવાડ, નવસારી.
 મો. ૯૮૨૪૮ ૭૦૧૦૩
 બે-પ્રતિક્રમણ, નિત્યપૂજા, પાઠશાળા

કોમલ નિમિષભાઈ હસમુખભાઈ ચુડગાર
 ૧૪, સાનિધ્ય બંગલો, ૧૩૨' રોંગ રોડ,
 સેટેલાઈટ, અમદાવાદ. ફોન : ૨૬૭૬૨૩૦૮
 ધો-૮, ચિત્રરંગપૂરણીમાં શોખ

નૈસાર હિતેશભાઈ નરેન્દ્રભાઈ શાહ
 ૧૭, અશ્વમેધ બંગલો, વિ-૫,
 સેટેલાઈટ રોડ, અમદાવાદ - ૧૫.
 ફોન : ૨૬૭૬૬૨૦૦ (ધો. ૪)
 (ઉ. ૬ વર્ષ) નિત્યદર્શન, પાઠશાળા

કૃષ્ણ પરાગભાઈ ગાઢાણી
 ૨, સ્વીનગાર બંગલો, ૧૩૨ રોંગ રોડ,
 સેટેલાઈટ, અમદાવાદ. (ઉ. ૧ વર્ષ)
 નિત્ય દર્શન, નવકાર મંત્રનું શ્રવણ

મંજુલાબેન ચીનુભાઈ શાહ
 (અગરબતીવાળા)
 ૩, પ્રસાદ પાર્ક, મેડીલીંક હોસ્પિટ પાસે,
 સોમેશ્વર જૈન દેરાસર સામે,
 સેટેલાઈટ, અમદાવાદ-૧૫.

કાયમી સોજન્ય : રીખભ ચીરાગકુમાર મહેતા
 ૨, સ્વીનગાર, સોસાયટી, સેટેલાઈટ, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૫.

